

عنوان مقاله:

بررسی و تطبیق نماد نور در هنر اسلامی و هنر مسیحی (مطالعه موردی: کلیسای نوتردام و مسجد شیخ لطف الله)

محل انتشار:

پژوهشنامه مطالعات راهبردی در علوم انسانی و اسلامی، دوره 4، شماره 42 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

صالحه السادات هدایتی - کارشناسی ارشد ارتباط تصویری، مدرس گروه هنر، موسسه آموزش عالی رسام، کرج، ایران

مژده نظری - کارشناسی ارشد نقاشی، دانشکده هنر و معماری، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد، تهران، ایران*

صدیقه قاریان - کارشناسی ارشد، گروه ارتباط تصویری، دانشکده هنر و معماری، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

از دیر زمان، عنصر نور در اسطوره، تاریخ و فلسفه جهان شناسی اقوام گوناگون حضور داشته است. اوج حضور مفاهیم نورانی با شاکله عقلانی، در دین مبین اسلام مشاهده می شود. شناخت کامل عنصر «نور» و بررسی ماهیت آن با در نظر گرفتن نمودها و کارکردهای متفاوت و بررسی سیر تاریخی و تحول آن در مکاتب و ادیان مختلف میسر می شود. نور به عنوان پدیده ای بدیهی، در فلسفه، عرفان و زیبایی شناسی هنری مرکزیت دارد. حضور نور در دو بعد از مهم ترین ابعاد هنری اسلامی یعنی معماری و نگارگری جلوه و حضوری ذاتی دارد. به عبارت دیگر این نور است که تعیین کننده هویت ذاتی اثر هنری است یعنی نه تنها اثر را نماد جلوه نورانی وجود قرار می دهد، بلکه بدان شکوه و جلال می بخشد. مساجد در گستره ی ممالک اسلامی، مهم ترین بنای مذهبی مسلمانان به شمار رفته و سرآمدترین هنرمندان هر دیار، غایت عیار هنرمندی خویش را مصروف ظهور مکانی در شان و منزلت خانه ی خدای «خالق» و «مصور» خود، می دارند. هنرمند مسلمان باور دارد که «خدا» نور آسمان ها و زمین است و نور آرایایی فضای خودساخته را بر این معیار استوار می دارد. هدف از انجام این پژوهش شناخت، تحقیق و مطالعه ی نماد نور در هنر اسلامی و هنر مسیحی و کاربرد آن در معماری کلیسا و مساجد است. روش تحقیق این پژوهش توصیفی- تطبیقی است. شیوه گردآوری اطلاعات به صورت کتابخانه ای است.

کلمات کلیدی:

نور، هنر اسلامی، هنر مسیحی، کلیسا، مسجد.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1780117>

